

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี
วันที่ 21 พฤศจิกายน 2566
ประเด็นกระทรวงการคลังและเศรษฐกิจ
สำนักงานคลังจังหวัดหนองบัวลำภู

วันนี้ (21 พฤศจิกายน 2566) เวลา 09.00 น. นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งสรุปสาระสำคัญดังนี้

กฎหมาย		
1.	เรื่อง	ขอขยายระยะเวลาการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560
2.	เรื่อง	ขอขยายระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรา 22 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 (พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)
3.	เรื่อง	ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนเพื่อความยั่งยืนของประเทศไทย)
เศรษฐกิจ-สังคม		
4.	เรื่อง	รายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2562 - 2565)
5.	เรื่อง	การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
6.	เรื่อง	รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนสิงหาคม 2566
7.	เรื่อง	รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566
8.	เรื่อง	การป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
9.	เรื่อง	รายงานสถานการณ์ส่งออกของไทย ประจำเดือนกันยายนและ 9 เดือนแรกของปี 2566
ต่างประเทศ		
10.	เรื่อง	การแก้ไขสัญญาประธานในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย (Amendments to the Framework Agreement for Reimbursable Advisory Services)

กฎหมาย

1. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ขอย้ายระยะเวลาในการจัดทำกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 ออกไปอีก 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญ

กระทรวงการคลังเสนอขอย้ายระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 จำนวน 6 ฉบับ และพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 จำนวน 4 ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมาในครั้งนี้ 10 ฉบับ) โดยการออกกฎหมายลำดับรองจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 19 มกราคม 2564 และ 28 กุมภาพันธ์ 2566 แต่เนื่องจากการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ อยู่ระหว่างจัดทำร่างประกาศเพื่อเสนอคณะอนุกรรมการภายในธนาคารแห่งประเทศไทย และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อให้การออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนหรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตั้งสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทยไม่เป็นภาระแก่ภาคธุรกิจเกินสมควร โดยมีการคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนผู้ใช้บริการตลอดจนภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการกำกับดูแลสถาบันการเงินอย่างครบถ้วน และในส่วนการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ อยู่ระหว่างพิจารณาหลักเกณฑ์และผลกระทบต่อข้อกำหนดค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เกิดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายแก่ภาคธุรกิจเกินสมควร และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและส่งเสริมระบบการชำระเงินของประเทศไทย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องขอย้ายระยะเวลาการออกกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ จำนวน 6 ฉบับ และตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ จำนวน 4 ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมาในครั้งนี้ 10 ฉบับ) ออกไปอีก 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 เพื่อให้การจัดทำกฎหมายลำดับรองมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันการเงินและระบบการชำระเงินต่อไป

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ จำนวน 144 ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฯ ทั้งหมด จำนวน 150 ฉบับ และกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ จำนวน 30 ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติระบบการชำระเงินฯ ทั้งหมด จำนวน 34 ฉบับ

2. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรา 22 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 (พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบขอย้ายระยะเวลาในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกไปอีก 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญ

กระทรวงการคลังเสนอขอย้ายระยะเวลาในการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 7 ฉบับ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 6 ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมาในครั้งนี้ รวม 13 ฉบับ) ซึ่งพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การออกกฎหมายลำดับรองจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ

ประกอบมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 19 มกราคม 2564 และ 28 กุมภาพันธ์ 2566 แต่โดยที่การดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่ระหว่างการจัดทำหลักการและร่างกฎหมาย ซึ่งต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (Regulatory Impact Assessment: RIA) เพื่อนำไปประกอบการจัดทำและปรับปรุงร่างกฎหมายให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาการออกกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 7 ฉบับ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 6 ฉบับ (รวมกฎหมายลำดับรองที่เสนอมาในครั้งนี้ 13 ฉบับ) ออกไปอีก 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 เพื่อให้การจัดทำกฎหมายลำดับรองมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยไทยต่อไป

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 112 ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งหมด 119 ฉบับ และกฎหมายลำดับรองที่มีผลใช้บังคับแล้วตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 123 ฉบับ จากกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งหมด 129 ฉบับ

3. เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนเพื่อความยั่งยืนของประเทศไทย)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนเพื่อความยั่งยืนของประเทศไทย) ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ กค. เสนอว่า

1. โดยที่รัฐบาลมีนโยบายจะใช้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ สภาพธุรกิจตลาดทุนไทยจึงได้มีข้อเสนอต่อ กค. ในการใช้ตลาดทุนไทยเป็นกลไกบรรลุเป้าหมายด้านความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปกับความยั่งยืนของประเทศไทย กค. จึงได้ประชุมร่วมกับสภาธุรกิจตลาดทุนไทย เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2566 โดยที่ประชุมได้มีความเห็นร่วมกันในการจัดตั้ง “กองทุนรวมไทยเพื่อความยั่งยืน (Thailand ESG¹ Fund หรือ TESG)” และกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในกองทุนรวมดังกล่าว

2. การลงทุนของกองทุน TESG จะเป็นการนำเงินที่ได้จากการขายหน่วยลงทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาล (Environmental, Social, and Governance หรือ ESG) สำหรับการลงทุนในตราสารทุนจะลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในรายชื่อหุ้นยั่งยืน (Thailand Sustainability Investment หรือ THSI) ของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือที่เปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งปัจจุบันมี 210 บริษัทกระจายอยู่ในหลายกลุ่ม อาทิ ขนส่ง จัดการของเสีย ทรัพยากร พลังงาน อสังหาริมทรัพย์ อุตสาหกรรม และคาดว่าจะมีเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต สำหรับการลงทุนในตราสารหนี้จะลงทุนในตราสารหนี้กลุ่มความยั่งยืน (Sustainable Bond) ตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์² (สำนักงาน ก.ล.ต.) ได้แก่ ตราสารหนี้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Bond) ตราสารหนี้เพื่อพัฒนาสังคม (Social Bond) ตราสารหนี้เพื่อความยั่งยืน (Sustainability Bond) และตราสารหนี้ส่งเสริมความยั่งยืน (Sustainability-Linked Bond) โดยจะลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทไทยเท่านั้น

3. กค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาลที่จะใช้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นควรร่างกฎกระทรวงฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร กำหนดให้เงินได้ของบุคคลธรรมดาที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนใน TESG ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินได้เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 100,000 บาทสำหรับปีภาษีนั้น เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่ได้รับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2575 และกำหนดให้ผู้มีเงินได้ไม่ต้องนำเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ TESG มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉพาะกรณีที่เงิน

หรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่กล่าวมา ทั้งนี้ ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า 8 ปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุน

4. กค. ได้พิจารณาการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 โดยสภาธุรกิจตลาดทุนไทยได้คาดการณ์ว่า ในปีแรก (ปี 2566) จะมีบัญชีนักลงทุนใหม่ 100,000 บัญชี และในปีถัด ๆ ไปจะมีบัญชีนักลงทุนใหม่ 300,000 บัญชี จึงจะมีจำนวนเงินลงทุนใหม่ 10,000 ล้านบาท และ 30,000 ล้านบาทตามลำดับ คาดว่าจะก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของรัฐโดยสูญเสียรายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีแรกประมาณ 3,000 ล้านบาท และในปีถัด ๆ ไปปีละประมาณ 10,000 ล้านบาท มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้ 1) เพิ่มทางเลือกในการออมและการลงทุนระยะยาวให้แก่ผู้มีเงินได้ 2) เพิ่มการลงทุนระยะยาวในตลาดทุนไทย อันจะทำให้เสถียรภาพของตลาดทุนไทยเพิ่มขึ้นด้วย และ 3) ทำให้เกิดการลงทุนในกิจการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลเพิ่มขึ้น และบริษัทไทยที่ให้ความสำคัญแก่สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อันจะมีส่วนช่วยให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDGs³) ของสหประชาชาติ รวมทั้งเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality⁴) และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero⁵)

จึงได้เสนอร่างกฎกระทรวงฯ มาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ประเด็น	สาระสำคัญ	
1. ผู้มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์	บุคคลธรรมดาที่มีรายได้ (ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล และกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง)	
2. เงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์	จากการซื้อหน่วยลงทุน TESG	จากการขายหน่วยลงทุน TESG
	- นำเงินได้มาซื้อหน่วยลงทุนใน TESG - เป็นเงินได้ที่ได้มาตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ถึงวันที่ 31 ธ.ค. 75 - ต้องถือหน่วยลงทุนใน TESG ไม่น้อยกว่า 8 ปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุน (แต่ไม่รวมกรณีทุพพลภาพหรือตาย)	- ขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ TESG - ถือหน่วยลงทุนใน TESG มาแล้วไม่น้อยกว่า 8 ปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุน (แต่ไม่รวมกรณีทุพพลภาพหรือตาย)
3. สิทธิประโยชน์	จากการซื้อหน่วยลงทุน TESG	จากการขายหน่วยลงทุน TESG
	ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนใน TESG มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 100,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น ๆ	ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ TESG มารวมคำนวณภาษีเงินได้ (เฉพาะกรณีที่คำนวณเงินหรือผลประโยชน์จากเงินที่ได้หักลดหย่อนกรณีซื้อหน่วยลงทุนใน TESG)

¹ ESG (Environment, Social, Governance) คือแนวคิดการดำเนินธุรกิจที่มุ่งเน้นความยั่งยืน โดยไม่หวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึง 3 ปัจจัยหลัก คือ 1) ด้านสิ่งแวดล้อม 2) ด้านสังคม และ 3) ด้านบรรษัทภิบาล

² สำนักงาน ก.ล.ต. กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการออกประกาศเพื่อรองรับการจัดตั้งกองทุนรวมไทยเพื่อความยั่งยืน (TESG)

³ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นชุดเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกที่ได้รับการรับรองจากสหประชาชาติ เป็นทิศทางการพัฒนาที่ทุกประเทศที่ต้องดำเนินการร่วมกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ไปจนถึงปี ค.ศ. 2030 มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) และจัดกลุ่มได้เป็น 5 มิติแห่งความยั่งยืน ได้แก่ (1) People (มิติด้านสังคม) (2) Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) (3) Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) (4) Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) และ (5) Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา)

⁴ Carbon neutrality หรือ ความเป็นกลางทางคาร์บอน คือ การที่ปริมาณการปล่อยคาร์บอน (CO₂) เข้าสู่ชั้นบรรยากาศเท่ากับปริมาณคาร์บอนที่ถูกดูดซับกลับคืนมาผ่านป่าหรือวิธีการอื่น

⁵ Net Zero หรือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ คือ การที่ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีความสมดุลเท่ากับก๊าซเรือนกระจกที่ถูกดูดซับออกจากชั้นบรรยากาศ

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง รายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2562 - 2565)

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2562 - 2565) (แผนสิทธิมนุษยชนฯ) ตามที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) เสนอ

สาระสำคัญ

ยธ. รายงานว่า

1. แผนสิทธิมนุษยชนฯ เป็นเครื่องมือ กลไก และมาตรการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการส่งเสริม ปกป้อง ค้ำครองสิทธิมนุษยชนให้กับประชาชน ซึ่ง ยธ. ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำและขับเคลื่อนแผนดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง โดยแผนสิทธิมนุษยชนฯ ประกอบด้วย โครงการ/กิจกรรม จำนวน 2,409 โครงการ มีโครงการที่สำเร็จ จำนวน 1,837 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 76.26 และมีผลการดำเนินการในภาพรวมดังนี้

ปีงบประมาณ	โครงการทั้งหมด	โครงการที่สำเร็จ	โครงการที่กำลังดำเนินการ	โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ	โครงการที่ไม่ได้รับรายงานผล	ไม่ปรากฏข้อมูล
พ.ศ. 2563	707	707	-	-	-	-
พ.ศ. 2564	853	470	251	67	42	23
พ.ศ. 2565	849	660	104	85	-	-
รวม	2,409	1,837	355	152	42	23
คิดเป็นร้อยละ	-	76.26	14.74	6.31	1.74	0.95

2. เมื่อนำผลการประเมินระยะครึ่งแผนและระยะสิ้นสุดแผนการสังเคราะห์ที่มีผลสำเร็จและข้อสังเกตของการดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนฯ สรุปได้ ดังนี้

2.1 ตัวอย่างผลการดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนฯ มีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

ด้าน	ผลการดำเนินการ/ข้อสังเกต
1) กระบวนการยุติธรรม	ได้มีสร้างกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น (1) กลไกระดับจังหวัดทุกจังหวัด (2) ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนจำนวนกว่า 1,500 แห่งทั่วประเทศ และ (3) การส่งเสริม “บวร” สร้างเครือข่ายบ้าน วัด โรงเรียน รวมถึงการทำงานของสำนักงานอัยการสูงสุดในการมีคณะทำงานเพื่อติดตามและประสานเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนของคนไทยในต่างประเทศอีกด้วย
2) การศึกษา	อัตราการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมมีการเพิ่มขึ้นน้อยมาก ดังนั้น การศึกษายังคงต้องมีการทุ่มเทด้านทรัพยากรกำลังคนและงบประมาณอีกเป็นอย่างมาก
3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ควรถอดบทเรียนและปรับแนวทางในการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะหากเกิดโรคระบาดใหม่หรือภัยพิบัติฝุ่น PM _{2.5} ซึ่งถือเป็นภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เช่น ลดการเผาป่า ทำไร่เลื่อนลอย การควบคุมควันดำจากรถยนต์ ตลอดจนการส่งเสริมพลังงานสะอาด รถไฟฟ้า การใช้พลังงานในครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม

4) เศรษฐกิจและธุรกิจ	ไทยมีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้สูงเป็นอันดับ 4 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแปซิฟิกและผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด - 19 ส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยหดตัวอย่างรุนแรง ประชาชนไทยในภาพรวมและยังได้รับผลกระทบทางการเมืองและภาวะการเงินการลงทุนที่ผันผวน แม้จะมีโครงการที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แต่ไม่มีโครงการใด หรือผลในภาพรวมที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จ ของการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และความยากจนในไทยได้
5) การขนส่ง	มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งในการดำเนินการพัฒนาสู่ “ระบบขนส่งเพื่อความเสมอภาคและเท่าเทียม” เป็นระบบขนส่งสำหรับทุกคน เช่น การสร้างสะพานข้ามแยก อย่างไรก็ดี อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนยังคงเพิ่มขึ้น เนื่องจากโครงการฯ ไม่มีมาตรฐานด้านความปลอดภัย
6) สาธารณสุข	มีการขับเคลื่อนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุขทั้งหมด และการสร้างหลักประกันสุขภาพให้กับผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ไทย รวมถึงการให้บริการทางการแพทย์ทางไกล (TeleMedicine) เพื่อให้ประชาชนทุกที่ทั่วไทยเข้าถึงบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
7) ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	การผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนบนโลกออนไลน์หรือกฎหมาย Personal Data Protection Act: PDPA ¹ และอื่น ๆ การยอมรับและนำไปใช้ปฏิบัติในสังคม รวมถึงการสร้างทักษะการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล เพราะระดับความรุนแรงส่งผลถึงชีวิตและทรัพย์สิน และมีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น
8) ด้านการเมือง การปกครองและความมั่นคง	ประชาชนคนไทย โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่สนใจมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น อย่างไรก็ดี มีประเด็นสังคมอีกมากที่สะท้อนถึงข้อสงสัยว่า หน่วยงานหลักสามารถดำเนินการตามที่ได้สร้างวัฒนธรรมการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ได้หรือไม่ ซึ่งสถาบันการเมืองหลักของประเทศควรจะเป็นหน่วยงานสำคัญที่ขับเคลื่อนงานตามข้อเสนอแนะให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมให้ได้
9) ที่อยู่อาศัย	การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบางยังมีอีกมากที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยทั้งในเขตเมืองและชนบท ทำให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด คนเร่ร่อนและการบุกรุกพื้นที่ของกรมป่าไม้ หรือที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ในต่างจังหวัดที่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาตามข้อเท็จจริงได้
10) ชุมชน วัฒนธรรม และศาสนา	ไทยมีความหลากหลายทางศาสนา และมีการส่งเสริมกิจกรรมของศาสนาต่าง ๆ รวมถึงวิถีวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ดี

2.2 รายงานระบุประเด็นที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนฯ

มีสาระสำคัญ เช่น

(1) การประกาศใช้บังคับกฎหมายหลายฉบับที่สอดคล้องตามสิทธิในกระบวนการยุติธรรม เช่น พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2566 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหาย พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2566 พระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2566

(2) การมีคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์กลาง ที่ได้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา และมีคำสั่งให้คณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของไทย (คณะกรรมการฯ) พิจารณาวินิจฉัยกำหนดค่าตอบแทนผู้เสียหายแก่ผู้เสียหาย แม้จะเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เท่ากับเป็นการยืนยันว่ารัฐมีหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองบุคคลทุกคนสอดคล้องตามมาตรา 4 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

(3) การส่งเสริมสิทธิเข้าถึงสิทธิการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัยโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การตรวจและรับคำปรึกษาทางเลือกในการยุติการตั้งครรภ์ตามมาตรา 305 (5) แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565 โดยสอดคล้องกับหลักการมีอิสระที่จะตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่รอบด้าน ทั้งในเรื่องสุขภาพ และเพื่อป้องกันการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัยซึ่งอาจนำไปสู่อันตรายและเสียชีวิตได้

3. ข้อเสนอแนะต่อกลไกการติดตามและประเมินผลของแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 - 2570) สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ
ด้านบริบทและปัจจัยนำเข้า	ควรขับเคลื่อนแผนในลักษณะแผนบูรณาการทั้งการจัดทำแผนและโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและดำเนินงานในลักษณะบูรณาการ เพื่อยกระดับการขับเคลื่อนงานด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมบุคลากรและระบบการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการประชาสัมพันธ์โครงการที่โดดเด่นให้มีความตระหนักรู้ไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้กระบวนการติดตามผลการจัดทำตัวชี้วัด การรายงานผลการดำเนินการและผลการใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ด้านกระบวนการ	ควรมีการกำหนดกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสู่แผนปฏิบัติการโดยมีการกำหนดหน่วยงานเจ้าภาพ หน่วยงานหลัก หน่วยงานสนับสนุนจะต้องกำหนดกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เพื่อจะสามารถกำหนดผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) ได้อย่างถูกต้อง
ด้านการติดตามและประเมินผล	ควรมีระบบการติดตามประเมินผล พร้อมทั้งมีคณะทำงานติดตามจัดเก็บข้อมูลที่มีความต่อเนื่องชัดเจนระบบการจัดเก็บข้อมูลส่วนกลาง และกำหนดรูปแบบการรายงานให้หน่วยงานสามารถรายงานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้ตลอดเวลา
ด้านการถ่ายทอดส่งต่อและความยั่งยืน	ควรมีกลไกการขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในรูปของกฎหมาย และควรมีการพิจารณาโครงการต้นแบบเพื่อสานต่อโครงการได้อย่างต่อเนื่อง และขยายผลในระดับประเทศ พร้อมทั้งมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แก้ไขปัญหา หรืออุปสรรคร่วมกัน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ และการสื่อสารสังคม	ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้เข้าถึงประชาชน และสถาบันการศึกษาทุกระดับภาคประชาสังคม เพื่อช่วยให้งานด้านสิทธิมนุษยชนส่งผลในระดับประเทศได้อย่างชัดเจนมากขึ้น การกำหนดเป้าหมายโดยพิจารณาจากปัญหาและสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยที่ยังคงเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถสะท้อนได้ว่า การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตอบสนองต่อการลดสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนในไทยอย่างแท้จริง
กรณีการเกิดสถานการณ์ข้อท้าทายที่เข้ามาแทรกแซงระหว่างการขับเคลื่อนแผน	เช่น การจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 สถานการณ์ฝุ่น PM _{2.5} สถานการณ์ปัญหาความขัดแย้งในต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อไทย ควรมีการนำมาเป็นกรณีตัวอย่างหรือเป็นต้นแบบ หากเกิดกรณีสถานการณ์ฉุกเฉินที่ไม่คาดคิดขึ้น หน่วยงานอื่น ๆ จะมีความยืดหยุ่นในการปรับแผนดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้โครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายต่อไปได้

4. ยธ. โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้นำเสนอรายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนฯ ต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนและขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2566 และที่ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2566 เรียบร้อยแล้ว โดยที่ประชุมทั้ง 2 คณะ มีมติเห็นชอบต่อรายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ และให้ ยธ. โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเสนอรายงานประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบต่อไป

¹ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายที่เข้ามากำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลพื้นฐาน และ (2) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน

5. เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 29 กันยายน 2566 เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับต่อไป

สาระสำคัญ

รง. รายงานว่า

1. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 21 ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน 54 สาขาอาชีพ โดยพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างจากลักษณะการทำงาน การจ่ายค่าจ้างจริงในตลาดแรงงานความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง รวมทั้งสถานการณ์และสภาพข้อเท็จจริงในแต่ละสาขาอาชีพและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเสนอคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 21 แล้ว ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22* (ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธาน) ครั้งที่ 6/2566 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2566 ได้มีมติกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ สรุปได้ ดังนี้

1.1 เห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 6 สาขาอาชีพ 54 สาขา ดังนี้

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์				
1	ช่างเย็บ	370	460	575
2	ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	470	645	825
3	ช่างเครื่องเรือนไม้	395	745	560
4	ช่างบุครุภัณฑ์	380	460	560
5	ช่างสีเครื่องเรือน	415	510	-
6	ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)	485	575	665
7	ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์	460	570	-
8	ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)	565	-	-
9	ช่างเครื่องถม	670	-	-
10	พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	430	-
11	พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	425	505	-
12	พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	390	460	-
13	ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	400	455	-
14	พนักงานตัดวาดรองเท้า	425	470	-
15	พนักงานอัดพื้นรองเท้า	435	475	-
16	ช่างเย็บรองเท้า	435	480	-
17	พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	415	460	-
สาขาอาชีพช่างเครื่องกล				
18	ช่างสีรถยนต์	470	545	630
19	ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	500	585	680
20	ช่างซ่อมรถยนต์	430	545	640
21	ช่างบำรุงรักษารถยนต์	400	480	-
22	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	430	535	625
23	ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	430	530	625
24	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า	460	-	-
25	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์	460	-	-
26	ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์	445	-	-

27	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	445	-	-
สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง				
28	ช่างไม้ก่อสร้าง	445	595	685
29	ช่างก่ออิฐ	410	530	645
30	ช่างฉาบปูน	455	565	675
31	ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	435	545	650
32	ช่างหินขัด	470	-	-
33	ช่างฉาบยิปซัม	470	-	-
34	ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	470	590	685
35	ช่างติดตั้งยิปซัม	485	595	-
36	ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	690	-	-
37	ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น	485	580	685
38	ช่างสีอาคาร	500	640	-
39	ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา	510	625	-
สาขาอาชีพภาคบริการ				
40	นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	495	620	-
41	ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	430	540	-
42	ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	415	535	-
43	ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	400	505	-
44	ผู้ประกอบการอาหารไทย	470	605	-
45	การดูแลผู้สูงอายุ	535	-	-
สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์				
46	ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	470	595	695
47	ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	470	570	675
48	ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์	485	-	-
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม				
49	ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	470	575	675
50	ช่างเชื่อมทิก	540	685	855
51	ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ	500	610	685
52	ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก-แม็กด้วยหุ่นยนต์	560	-	-
53	ช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม	585	660	755
54	ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	470	565	-

หมายเหตุ : มาตรฐานฝีมือแรงงาน คือ ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยแบ่งเกณฑ์วัดระดับฝีมือแรงงานเป็น 3 ระดับ และจะมีรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานฝีมือแรงงานที่แตกต่างกันในแต่ละสาขา ซึ่งผู้ที่ผ่านการทดสอบจะได้รับใบรับรองผ่านการทดสอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

1.2 เห็นชอบวันที่ประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีผลใช้บังคับคือ เก้าสิบวันหลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

1.3 เห็นชอบให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 9-12) โดยให้รวบรวมอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือดังกล่าวไว้ในประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 13) เพียงฉบับเดียว (รวม 129 สาขา) เพื่อให้มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการถือปฏิบัติต่อไป

* คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 คือ คณะกรรมการชุดปัจจุบัน โดยคณะกรรมการค่าจ้างแต่ละชุดจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวาระละ 2 ปี

6. เรื่อง รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนสิงหาคม 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนสิงหาคม 2566 ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

สาระสำคัญ

ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเดือนสิงหาคม 2566 เมื่อพิจารณาจากดัชนีผลผลิต อุตสาหกรรม (MPI) หดตัวร้อยละ 7.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ปัจจัยหลักมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง รวมถึงเศรษฐกิจในประเทศยังฟื้นตัวช้า โดยมีปัจจัยเสี่ยงจากปัญหาหนี้ภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนทางการเงินและภาระหนี้ของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนการบริโภคในประเทศ รวมถึงอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลง

อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลให้ MPI เดือนสิงหาคม 2566 หดตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คือ

1. รถยนต์ หดตัวร้อยละ 11.39 ตามการหดตัวของตลาดในประเทศเป็นหลัก จากความเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน และผู้บริโภคชะลอการซื้อเพื่อรอมาตรการส่งเสริมการขายในงานแสดงรถยนต์ช่วงปลายปี
2. ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวร้อยละ 13.65 ตามภาวะตลาดโลกที่ชะลอตัว ผู้ผลิตส่วนใหญ่มียอดการผลิตและจำหน่ายลดลง บางรายผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงแต่ปริมาณการผลิตน้อย
3. Hard Disk Drive (HDD) หดตัวร้อยละ 32.36 ตามการพัฒนาเทคโนโลยีความจุ ทำให้ปริมาณการผลิตน้อยลง แต่ราคาต่อหน่วยสูงขึ้นตามปริมาณความจุ รวมถึงความต้องการใช้ปรับตัวลดลง นอกจากนี้ Solid State Drive (SSD) มีสัดส่วนการใช้ในอุปกรณ์ต่าง ๆ ทดแทน HDD เพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีฐานการผลิต SSD ในประเทศ

อุตสาหกรรมสำคัญที่ยังขยายตัวในเดือนสิงหาคม 2566 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน

1. น้ำตาล ขยายตัวร้อยละ 40.5 ตามความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นจากทั้งตลาดในประเทศและตลาดส่งออก โดยน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ขยายตัวทั้งตลาดในประเทศ ตามคำสั่งซื้อจากห้างไฮเปอร์มาร์เก็ต เพื่อตอบสนองลูกค้าในกลุ่มอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องสำอางและเวชภัณฑ์ และตลาดส่งออก ไปอาเซียน เกาหลีใต้ และไต้หวัน
2. ปุ๋ยเคมี ขยายตัวร้อยละ 29.52 จากราคาปุ๋ยปรับลดลงจากปีก่อน รวมถึงมีการทำโปรโมชั่นกระตุ้นยอดขาย ทำให้สินค้าถูกระบายออกต่อเนื่อง

7. เรื่อง รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 และให้เสนอต่อรัฐสภาต่อไป

ทั้งนี้ กค. เสนอว่า โดยที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 74 บัญญัติให้ กค. จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอรายงานดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ (ภายในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2566) และเสนอต่อรัฐสภาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ (ภายในวันที่ 28 ธันวาคม 2566) ซึ่ง กค. ได้จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566 ตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว จึงได้เสนอรายงานฯ มาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของรายงานฯ

1. รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีรายละเอียดประกอบด้วย รายงานสรุปรายรับประเภทรายได้แผ่นดิน (รายได้จากภาษีอากร รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ และรายได้จากรัฐพาณิชย์) รายงานสรุปรายรับประเภทเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ และรายงานสรุป

รายการตามงบประมาณ จำแนกประเภทงบรายจ่าย (รายจ่ายกระทรวง รายจ่ายงบกลาง รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ รายจ่ายบูรณาการ รายจ่ายงบบุคลากร รายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน และรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ) และรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณ (บทวิเคราะห์) เพื่อรายงานผลการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีของรัฐบาล โดย กค. ได้ประมวลข้อมูลการรับจ่ายเงินจากรายงานในระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS: Financial Analytics) ในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) และข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐบันทึกเข้ามาในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566

2. สารสำคัญของผลการดำเนินงานรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2566 (ข้อมูล ณ วันที่ 11 ตุลาคม 2566) สรุปได้ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งบประมาณ (1)	รับจริง - จ่าย จริง (2)	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (3)	รวมรับจริง - จ่าย จริง และเงินกันไว้ (4) = (2) + (3)	สูง (ต่ำ) กว่างบประมาณ (5) = (4) - (1)
1. รายรับ					
1.1 รายได้แผ่นดิน	2,490,000.00	2,650,796.33	-	2,650,796.33	160,796.33
1.2 เงินกู้เพื่อชดเชย การขาดดุล งบประมาณ	695,000.00	632,612.39	-	632,612.39	(62,387.61)
รวม (ก)	3,185,000.00	3,283,408.72	-	3,283,408.72	98,408.72
2. รายจ่าย					
2.1 รายจ่ายตาม งบประมาณ	3,115,369.63	2,943,878.89	160,130.75	3,104,009.64	(11,359.99)
2.2 รายจ่ายชำระ คืนต้นเงินกู้	69,630.37	69,630.37	-	69,630.37	-
รวม (ข)	3,185,000.00	3,013,509.26	160,130.75	3,173,640.01	(11,359.99)
3. รายจ่ายจากเงิน กันไว้เบิกเหลือในปี (งบประมาณปี 65)	190,453.26	173,901.33	-	173,901.33	(16,551.93)
รวม (ค)	190,453.26	173,901.33	-	173,901.33	(16,551.93)
4. รายจ่ายตาม กฎหมายว่าด้วย เงินคงคลัง	-	83,814.10	-	83,814.10	83,814.10
รวม (ง)	-	83,814.10	-	83,814.10	83,814.10
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น (จ) = [(ข) + (ค) + (ง)]	3,375,453.26	3,271,224.69	160,130.75	3,431,355.44	55,902.18
5. ดุลของ งบประมาณ ประจำปี					
5.1 รายได้แผ่นดิน สูง (ต่ำ) กว่า รายจ่ายตาม งบประมาณ [1.1 - (ข)]	(695,000.00)	(362,712.93)	(160,130.75)	(522,843.68)	172,156.32

5.2 รายรับสูง (ต่ำ) กว่ารายจ่ายตาม งบประมาณ [(ก) – (ข)]	-	269,899.46	(160,130.75)	109,768.70	109,768.71
6. ดุลการรับ – จ่ายเงิน รายรับสูง (ต่ำ) กว่ารายจ่ายทั้งสิ้น (ก) – (จ)	(190,453.26)	12,184.03	(160,130.75)	(147,946.73)	42,506.53

หมายเหตุ : 1) เรียกข้อมูล ณ วันที่ 11 ตุลาคม 2566

2) รายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ได้แก่ งบกลาง จำนวน 57,425.71 ล้านบาท งบบุคลากร จำนวน 17,490.39 ล้านบาท และงบชำระหนี้ จำนวน 8,898.00 ล้านบาท รวมทั้งสิ้นจำนวน 83,814.10 ล้านบาท

2.1 รายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

(1) รายรับของรัฐบาลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ รายรับจากรายได้แผ่นดิน และรายรับจากเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ โดยรัฐบาลได้ประมาณการรายรับรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,185,000.00 ล้านบาท รายรับที่รัฐบาลได้รับรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,283,408.72 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ จำนวน 98,408.72 ล้านบาท ประกอบด้วย

(1.1) รายได้แผ่นดิน มีการประมาณการรายได้ จำนวน 2,490,000.00 ล้านบาท และมีการรับรายได้แผ่นดินรวมทั้งสิ้น จำนวน 2,650,796.33 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ จำนวน 160,796.33 ล้านบาท

(1.2) เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ มีการประมาณการวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน 695,000.00 ล้านบาท และมีการรับเงินกู้รวมทั้งสิ้น จำนวน 632,612.39 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน 62,387.61 ล้านบาท

(2) รายจ่ายตามงบประมาณของรัฐบาล ประกอบด้วย รายจ่ายตามงบประมาณ และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ โดยรัฐบาลได้ประมาณการรายจ่ายตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,185,000.00 ล้านบาท รายจ่ายตามงบประมาณของรัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,173,640.01 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน 11,359.99 ล้านบาท ประกอบด้วย

(2.1) รายจ่ายตามงบประมาณ มีการประมาณการรายจ่ายตามงบประมาณ จำนวน 3,115,369.63 ล้านบาท และมีรายจ่ายจากเงินงบประมาณ จำนวน 2,943,878.89 ล้านบาท และเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 160,130.75 ล้านบาท รวมรายจ่ายตามเงินงบประมาณและเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,104,009.64 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ จำนวน 11,359.99 ล้านบาท

(2.2) รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ มีการประมาณการรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน 69,630.37 ล้านบาท มีรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้เท่ากับประมาณการ จำนวน 69,630.37 ล้านบาท

2.2 รายจ่ายจากเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี (เงินงบประมาณปีก่อน) รัฐบาลมีเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 รวมทั้งสิ้น จำนวน 190,453.26 ล้านบาท มีรายจ่ายจากเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 173,901.33 ล้านบาท ต่ำกว่าเงินที่กู้ไว้ จำนวน 16,551.93 ล้านบาท

2.3 รายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 83,814.10 ล้านบาท เป็นการจ่ายเงินคงคลังตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 7 (1) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่าย และพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

2.4 ดุลการรับ - จ่ายเงิน เมื่อเปรียบเทียบรายรับที่รัฐบาลได้รับ รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,283,408.72 ล้านบาท กับรายจ่ายที่รัฐบาลมีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,271,224.69 ล้านบาท (ประกอบด้วย รายจ่ายตามงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2566 รายจ่ายจากเงินกู้ไว้เบิกเหลื่อมปี (เงินงบประมาณปีก่อน) และรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง) จึงทำให้รายรับสูงกว่ารายจ่ายทั้งสิ้น จำนวน 12,184.03 ล้านบาท

2.5 ผลการวิเคราะห์และข้อสังเกต

(1) ผลการวิเคราะห์

(1.1) ด้านรายรับ ประเภทรายได้แผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการจัดเก็บและนำส่งได้สูงกว่าประมาณการ จำนวน 160,796.33 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.46 เนื่องจากรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้มีรายได้ที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้จ่ายตามยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารงานยุคใหม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดเก็บภาษี ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพการคลังของไทยให้ยั่งยืน โดย กค. ได้วางแผนการบริหารจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล เพื่อให้การจัดเก็บรายได้เป็นไปตามที่ประมาณการไว้ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เป็นหลัก ซึ่งที่ผ่านมาหน่วยงานจัดเก็บรายได้ในสังกัด กค. ได้มีการพัฒนาระบบต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดเก็บรายได้อย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีในการติดตามและตรวจสอบการจัดเก็บภาษี ช่วยในการขยายฐานภาษี

(1.2) ด้านรายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการใช้จ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น จำนวน 3,173,640.01 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.64 ของวงเงินงบประมาณ เนื่องจากมีการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยกรมบัญชีกลาง และสำนักงานคลังจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด เร่งรัดและสนับสนุนการดำเนินงาน พร้อมทั้งให้คำแนะนำหน่วยรับงบประมาณทุกแห่ง ให้สามารถดำเนินการเบิกจ่ายได้ตามแผนการใช้จ่ายเงิน เพื่อให้เม็ดเงินงบประมาณมีส่วนในการผลักดันการกระตุ้นเศรษฐกิจ

(2) ข้อสังเกต

(2.1) ด้านรายรับ ประเภทรายได้แผ่นดิน นอกเหนือจากการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการผลิต ภาคการเกษตร ภาคการท่องเที่ยว ภาคการแพทย์ และภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยน่านวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวให้เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เพื่อการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง จะส่งผลให้รัฐบาลมีรายได้ที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้จ่ายตามยุทธศาสตร์ของประเทศและมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน

(2.2) ด้านรายจ่าย นอกเหนือจากการกำหนดมาตรการการคลังด้านการใช้จ่ายภาครัฐในการติดตามเร่งรัดเบิกจ่ายเงินงบประมาณและเงินกันไว้เบิกเหลือในปี เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด รัฐบาลควรยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยนาระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ รวมถึงการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และเป็นปัจจัยผลักดันการขับเคลื่อนในภาครัฐกิจ

8. เรื่อง การป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

คณะรัฐมนตรีรับทราบเรื่อง การป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอ ดังนี้

สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2566 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์จากกรณีข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหล และมีการซื้อ-ขายในเว็บไซต์หรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยมีนายประเสริฐ จันทรรวงทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธาน ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธาน ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พร้อมด้วย พลตำรวจโท วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี นายศิวรักษ์ ศิวโมกษธรรม เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์ รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้แทนจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิด

เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เข้าร่วมหารือกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคลทางออนไลน์ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สาเหตุและช่องทางการเกิดข้อมูลรั่วไหล

1. หน่วยงานภาครัฐขาดระบบเฝ้าระวังและตรวจสอบ และความเอาใจใส่และละเอียดกระบวนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลทำให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหล (Personal Data Breach) ปรากฏหรือเปิดเผยต่อสาธารณะโดยไม่จำเป็น และไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

2. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและหน่วยงานไม่ได้จัดให้มีระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลที่ดีพอ ทั้งจากการนำข้อมูลไปเก็บอยู่ใน Data Center ของบริษัทเอกชน หรือไม่ได้จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยเพียงพอ ให้แก่ระบบคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ (Computer Server) ขาดการตรวจสอบเฝ้าระวังที่ดีพอ ทำให้มีช่องโหว่ในระบบ เป็นความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล การโจมตีหรือบุกรุกจาก Hacker ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตและนำข้อมูลออกไปเผยแพร่ ซึ่งพบได้บ่อยจากหน่วยงานที่ไม่มีหรือขาดระบบรักษาความปลอดภัยเพียงพอ ขาดการตรวจจับ เฝ้าระวังการบุกรุกเข้าถึงระบบจากภายนอก การตั้งค่าระบบ ที่ผิดพลาด เป็นต้น

3. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและหน่วยงานขาดการสร้างความตระหนักรู้ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การสื่อสารให้บุคลากร พนักงาน หรือลูกจ้างในองค์กรเห็นถึงความสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในการทำงานโดยขาดความระมัดระวัง ส่งผลให้เกิดโทษต่อหน่วยงานและส่วนตัว อย่างไรก็ตาม การสร้างเสริมความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากร พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการป้องกันความผิดพลาดที่เกิดจากบุคคล (human error) ในการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในการทำงานขององค์กร

ที่ประชุมเห็นชอบแนวทางร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข ดังนี้

ระยะเร่งด่วน 30 วัน

1. ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตรวจสอบข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะจัดตั้ง ศูนย์เฝ้าระวังการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (PDPC Eagle Eye) และเร่งตรวจสอบค้นหา เฝ้าระวัง การรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลว่าเกิดขึ้นจากหน่วยงานใด หรือช่องทางใด และเมื่อพบข้อบกพร่องของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ เร่งประสานแจ้งเตือนการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานนั้น เพื่อระงับยับยั้ง ไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นโดยเร็ว จากการเฝ้าระวังตรวจสอบที่ผ่านมา (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 9 - 20 พฤศจิกายน 2566) มีผลจากการเร่งตรวจสอบ ดังนี้

- ดำเนินการตรวจสอบแล้ว จำนวน 3,119 หน่วยงาน (ภาครัฐ/ภาคเอกชน)
- ตรวจพบข้อมูลรั่วไหล/แจ้งเตือนหน่วยงาน จำนวน 1,158 เรื่อง
- หน่วยงานแก้ไขแล้ว จำนวน 781 เรื่อง
- พบกรณีซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคล 3 เรื่อง ซึ่งอยู่ระหว่างสืบสวนดำเนินคดีร่วมกับ

กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.)

ทั้งนี้ ภายใน 30 วัน ศูนย์ PDPC Eagle Eye มีเป้าหมายตรวจสอบ ให้ครบ 9,000 หน่วยงาน

2. ให้สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติดำเนินการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และวิเคราะห์ความเสี่ยงของพฤติกรรมหรือช่องโหว่ต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดข้อมูลรั่วไหลของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐที่เป็นหน่วยงานในลักษณะหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure: CII) ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงภาครัฐ ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ ด้านการเงินการธนาคาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านพลังงาน และสาธารณูปโภค และด้านสาธารณสุข ซึ่งปัจจุบันมีหน่วยงาน CII จำนวน 54 หน่วยงาน หากพบข้อบกพร่องของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ หรือข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ เร่งประสานแจ้งเตือนช่องโหว่ หรือการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลแก่หน่วยงานนั้น เพื่อระงับยับยั้ง ไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นโดยเร็ว จากการเฝ้าระวังตรวจสอบที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติตรวจพบการโจมตีไซเบอร์เกี่ยวกับข้อมูลรั่วไหล (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 9 - 20 พฤศจิกายน 2566) ดังนี้

1. การตรวจสอบช่องโหว่ จำนวน 91 หน่วยงาน ซึ่ง สกมช. พบว่าทั้ง 91 หน่วยงานมีความเสี่ยง โดยมีความเสี่ยงระดับสูง จำนวน 21 หน่วยงาน และ สกมช. ได้แจ้งแก้ไขทั้ง 91 หน่วยงานแล้ว

2. การตรวจพบการโจมตีทางไซเบอร์ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 11 เหตุการณ์ โดยแบ่งเป็น 8 เหตุการณ์
- กรณีข้อมูลรั่วไหล (Data Leak) ส่ง สคส. เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย จำนวน 8 เหตุการณ์
 - กรณีข้อมูลถูกละเมิดหรือถูกโจมตี (Data Breach) ส่ง บช.สอท. สืบสวนดำเนินคดี จำนวน 3 เหตุการณ์

3. ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมโรงแรมไทย รวมถึงเครือข่ายภาคีสมาคมสร้างความปลอดภัยทางไซเบอร์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ปฏิบัติตามระเบียบขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงาน ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity Awareness Training) เช่น การป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอก การตั้งค่าระบบอย่างปลอดภัย และการบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ในวันที่ 16 พ.ย. 66 ได้มีการจัดอบรม DPO (Data Protection Officer) สำหรับหน่วยงานรัฐ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมาก จำนวน 85 หน่วยงาน เพื่อกำชับให้ดูแลข้อมูลส่วนบุคคลอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และให้ความรู้ตลอดจนแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง

4. ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเร่งรัดมาตรการปิดกั้นกรณีการซื้อ - ขายข้อมูลส่วนบุคคลที่ผิดกฎหมาย และสืบสวนดำเนินคดี ตลอดจนจับกุมผู้กระทำความผิดโดยเร็ว

ระยะ 6 เดือน

เพื่อป้องกันและลดปัญหาการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลจากการที่หน่วยงานภาครัฐส่งข้อมูลแก่หน่วยงานภายนอก หรือขาดบุคลากรในการกำกับดูแลงานด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงาน เห็นควรส่งเสริมการใช้งานระบบคลาวด์กลางภาครัฐที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นระบบที่มีความมั่นคงปลอดภัยตามหลักวิชาการสากล สามารถรองรับการใช้งานของบุคลากรของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยไม่เกิดการโจรกรรมหรือการรั่วไหลของข้อมูล

ระยะ 12 เดือน

ประเมินและปรับปรุง พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถบังคับใช้กฎหมายให้ทันสมัยต่อบริบทของสังคมและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พ.ศ. 2562 เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและป้องกันอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่ดียิ่งขึ้น

9. เรื่อง รายงานสถานการณ์ส่งออกของไทย ประจำปีเดือนกันยายนและ 9 เดือนแรกของปี 2566

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสถานการณ์ส่งออกของไทย ประจำปีเดือนกันยายนและ 9 เดือนแรกของปี 2566 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำปีเดือนกันยายน 2566

การส่งออกของไทยในเดือนกันยายน 2566 มีมูลค่า 25,476.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (888,666 ล้านบาท) ขยายตัวร้อยละ 2.1 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวร้อยละ 1.0 การส่งออกของไทยขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่สอง โดยได้รับแรงหนุนจากการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะการส่งออกผลไม้ไปจีน อาทิ ทุเรียน และมังคุด รวมทั้งการส่งออกข้าวที่ขยายตัวได้ดีในตลาดแอฟริกาใต้ และอินโดนีเซีย สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมดาวรุ่งที่ขยายตัวต่อเนื่องยังคงเป็นสินค้าที่เติบโตตามเมกะเทรนด์ เช่น โซลาเซลล์ และโทรศัพท์มือถือ อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตโลกเดิมนี้อยู่ในภาวะหดตัว การฟื้นตัวของตลาดหลักยังเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง จากปัจจัยเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ และการคงอัตราดอกเบี้ย

สูงยาวนาน ชะลออุปสงค์ทั่วโลก ทั้งนี้ การส่งออกไทย 9 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวร้อยละ 3.8 และเมื่อหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย หดตัวร้อยละ 1.2

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนกันยายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 48,859.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 3.1 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 25,476.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 23,383.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 8.3 ดุลการค้า เกินดุล 2,092.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาพรวม 9 เดือนแรกของปี 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 431,971.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 4.9 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 213,069.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 218,902.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 6.0 ดุลการค้า ขาดดุล 5,832.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนกันยายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 1,713,976 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 5.3 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 888,666 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 0.1 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 825,310 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 10.2 ดุลการค้า เกินดุล 63,355 ล้านบาท ภาพรวม 9 เดือนแรกของปี 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 14,826,543 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 4.7 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 7,268,400 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 3.4 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 7,558,144 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 5.9 ดุลการค้า ขาดดุล 289,744 ล้านบาท

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 12.0 โดยสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 17.7 และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 5.4 ทั้งนี้ สินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ 166.2 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย สหรัฐฯ เวียดนาม และฮ่องกง) ข้าว ขยายตัวร้อยละ 51.4 (ขยายตัวในตลาดแอฟริกาใต้ อินโดนีเซีย สหรัฐฯ มาเลเซีย และเบเนิน) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ขยายตัวร้อยละ 3.7 (ขยายตัวในตลาดจีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน มาเลเซีย และเกาหลีใต้) น้ำตาลทราย ขยายตัวร้อยละ 16.3 (ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย กัมพูชา เวียดนาม ไต้หวัน และสิงคโปร์) ไขมันจากน้ำมันจากพืชและสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 12.8 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย เกาหลีใต้ เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ และฟิลิปปินส์) สิ่งปรุงรสอาหาร ขยายตัวร้อยละ 27.1 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร) ผักกระป๋องและผักแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 17.3 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย) นมและผลิตภัณฑ์นม ขยายตัวร้อยละ 3.1 (ขยายตัวในตลาดสิงคโปร์ ฮ่องกง เวียดนาม เมียนมา และอียิปต์) ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ 7.9 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น ไต้หวัน สหรัฐฯ กัมพูชา และเมียนมา) ไข่ไก่สด ขยายตัวร้อยละ 52.7 (ขยายตัวในตลาดสิงคโปร์ ไต้หวัน มัลดีฟส์ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ 12.0 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) ยางพารา หดตัวร้อยละ 30.3 (หดตัวในตลาดจีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐฯ และเกาหลีใต้) ไข่แปรรูป หดตัวร้อยละ 11.2 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ เกาหลีใต้ และไอร์แลนด์) อาหารสัตว์เลี้ยง หดตัวร้อยละ 7.9 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย และเยอรมนี) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ 3.9 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา และกัมพูชา) ทั้งนี้ 9 เดือนแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 2.0

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 0.3 แต่ยังมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 3.3 (ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย และซาอุดีอาระเบีย) อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 27.3 (ขยายตัวในตลาดฮ่องกง อิตาลี สหราชอาณาจักร เบลเยียม และญี่ปุ่น) เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 23.9 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮ่องกง ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ และเม็กซิโก) หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 46.4 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ ไต้หวัน อิตาลี และญี่ปุ่น) อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด ขยายตัวร้อยละ 28.8 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน ไต้หวัน เกาหลีใต้ และเม็กซิโก) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 24.3 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮ่องกง สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ และญี่ปุ่น) ผลิตภัณฑ์ยาง หดตัวร้อยละ 5.5 (หดตัวในตลาดจีน มาเลเซีย ออสเตรเลีย เวียดนาม

และเนเธอร์แลนด์) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 27.7 (หดตัวในตลาดออสเตรเลีย สหรัฐฯ เวียดนาม ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์) รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 34.6 (หดตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และเบลเยียม) ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม หดตัวร้อยละ 15.8 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ อินเดีย เวียดนาม และสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์) ทั้งนี้ 9 เดือนแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 3.7

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกไปยังตลาดสำคัญขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะตลาดจีนที่ขยายตัวต่อเนื่อง และการกลับมาขยายตัวในรอบหลายเดือนของตลาดอาเซียน (5) และเอเชียใต้ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปยังหลายตลาดยังคงมีความไม่แน่นอน จากปัจจัยกดดันของเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1) ตลาดหลัก หดตัวร้อยละ 4.2 โดยกลับมาหดตัวในตลาดสหรัฐฯ และญี่ปุ่น กลับมาหดตัวร้อยละ 10.0 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ และหดตัวต่อเนื่องในตลาด CLMV และสหภาพยุโรป (27) ร้อยละ 18.1 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ในขณะที่ขยายตัวในตลาดจีนและอาเซียน (5) ร้อยละ 14.4 และร้อยละ 4.1 (2) ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ 10.5 โดยขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 7.8 แอฟริกา ร้อยละ 23.0 ลาตินอเมริกา ร้อยละ 4.6 และรัสเซีย และกลุ่ม CIS ร้อยละ 33.9 ขณะที่ทวีปออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และสหราชอาณาจักร หดตัวร้อยละ 11.8 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ 15.0 ตามลำดับ (3) ตลาดอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 423.6 อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ ขยายตัวร้อยละ 749.8

2. มาตรการส่งเสริมการส่งออกและแนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินงานที่สำคัญในรอบเดือนที่ผ่านมา อาทิ (1) การจับมือร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ในการผลักดันและแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้า (2) การนำคณะผู้แทนการค้าไทยไปยังซาอุดีอาระเบีย และอียิปต์ พร้อมด้วยผู้ประกอบการไทยกว่า 26 บริษัท เข้าร่วมงาน Saudi-Thai Business Matching 2023 ณ ซาอุดีอาระเบีย และงาน Thai-Egyptian B2B Matching Event 2023 ณ อียิปต์ เพื่อเจรจาการค้าและขยายตลาดส่งออกสินค้าในกลุ่มอาหารฮาลาล ผลไม้ สินค้าใช้ในบ้าน และชิ้นส่วนยานยนต์ (3) ยกระดับความร่วมมือกับผู้ประกอบการแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ลงนาม MOU ร่วมกับบริษัท ลาซาด้า จำกัด ในการร่วมมือส่งเสริมการค้าออนไลน์ข้ามพรมแดนเพื่อเปิดโอกาสให้สินค้าของผู้ประกอบการไทยทุกระดับได้มีโอกาสขยายตลาดสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านร้าน TOPTHAI Store บนแพลตฟอร์มลาซาด้า (4) นำคณะผู้ส่งออกร่วมงานแสดงสินค้าจีน-อาเซียน ครั้งที่ 20 ณ นครหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีผู้ส่งออกเข้าร่วม 76 ราย 4 กลุ่มสินค้า คาดว่าจะสร้างยอดขายไม่ต่ำกว่า 150 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีการสร้างความร่วมมือด้านเศรษฐกิจสมัยใหม่ อาทิ เทคโนโลยีขั้นสูง ความมั่นคงด้านห่วงโซ่อุปทาน การค้าดิจิทัล การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามแดน

แนวโน้มการส่งออกในระยะถัดไป กระทรวงพาณิชย์ ประเมินว่า การส่งออกในไตรมาส 4 ของปี 2566 จะมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการทยอยฟื้นตัวของประเทศคู่ค้า ที่ต่างออกมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจ และอุปสรรคด้านห่วงโซ่อุปทานคลี่คลายลงจากปีก่อนหน้าที่ต้องเผชิญกับโควิด-19 ขณะที่กระแสความมั่นคงทางอาหาร และแรงส่งจากภาคบริการและท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลปลายปีจะช่วยหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร และอาหารที่ไทยมีศักยภาพ สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมยังสามารถเติบโตได้ตามเทรนด์เทคโนโลยีดิจิทัล และพลังงานสะอาด โดยกระทรวงพาณิชย์ทำงานอย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า และเดินทางเจรจาความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งติดตามเฝ้าระวังความเสี่ยงใหม่ ๆ จากปัญหาความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-กลุ่มฮามาส ซึ่งอาจขยายวงกว้างจนส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการค้าของโลกในระยะถัดไป

ต่างประเทศ

10. เรื่อง การแก้ไขสัญญาประธานในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย (Amendments to the Framework Agreement for Reimbursable Advisory Services)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างสัญญาประธานในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย ฉบับแก้ไข ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงร่างสัญญาประธานในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย ฉบับแก้ไข ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญและไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย

ขอให้กระทรวงการคลังสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม รวมทั้งรับทราบว่าไม่จำเป็นต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจเต็ม เนื่องจากในทางปฏิบัติเป็นที่ยอมรับกันระหว่างกระทรวงการคลังและธนาคารโลก และอนุมัติให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานเศรษฐกิจการคลังลงนามในร่างสัญญาประธานในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย ฉบับแก้ไขตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ความเป็นมา

1) ธนาคารโลกมีบริการเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานรัฐของประเทศสมาชิก โดยการให้บริการดังกล่าวจะต้องทำสัญญาจ้างตามแบบสัญญามาตรฐานของธนาคารโลก ขณะที่หน่วยงานรัฐของประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ซึ่งได้กำหนดให้ใช้รูปแบบสัญญามาตรฐานซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นรายกรณี ดังนั้น เพื่อลดความซับซ้อนของกระบวนการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษา ธนาคารโลกจึงได้ร่วมกับกระทรวงการคลังและสำนักงานอัยการสูงสุดจัดทำสัญญาประธานฯ เพื่อใช้เป็นสัญญามาตรฐานสำหรับหน่วยงานรัฐในการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย

2) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2561 เห็นชอบร่างสัญญาประธานฯ และมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ลงนาม ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยกระทรวงการคลังได้ลงนามในสัญญาประธานฯ ดังกล่าว เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2561

3) เนื่องจากสัญญาประธานฯ จะครบกำหนดอายุสัญญาในวันที่ 22 พฤศจิกายน 2566 ธนาคารโลกจึงได้มีหนังสือเลขที่ 343/ 2023 ลงวันที่ 6 เมษายน 2566 ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องการแก้ไขสัญญาประธานฯ เพื่อพิจารณาขยายกำหนดอายุของสัญญาประธานฯ และแก้ไขเนื้อหาบางส่วน ของสัญญาประธานฯ

4) ตั้งแต่มีการลงนามในสัญญาประธานฯ ปัจจุบันมีการดำเนินโครงการจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด 23 โครงการ คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งหมด 9.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี 2566 มีการทำสัญญาจ้างธนาคารโลกเป็นที่ปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด 4 โครงการ คิดเป็นมูลค่า 1.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นโครงการในภาคการศึกษา การพัฒนานวัตกรรมและนโยบายทางวิทยาศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น

2. สัญญาประธานฯ เป็นการกำหนดเงื่อนไข และภาระหน้าที่ต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงานรัฐของประเทศไทยในฐานะผู้รับบริการ และธนาคารโลกในฐานะผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งครอบคลุมถึงการให้คำปรึกษาแบบมีค่าใช้จ่าย การติดต่อผู้รับบริการ ระยะเวลาการบริการให้คำปรึกษา การชำระเงิน การมีผลและการสิ้นสุดของสัญญา และความร่วมมือของหน่วยงานรัฐ

ที่มา : <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/75052>

จัดทำโดยสำนักงานคลังจังหวัดหนองบัวลำภู